

[Johs. Hansen.]

ca. 475 000 Kr., altsaa en Skattegave til Gentofte Kommune paa en lille halv Million, navnlig med den Begrundelse, at nu gælder det om at hjælpe Landbruget ved at sætte Ejendomsskatterne ned. Det synes mig en Smule gaadefuldt, at den Hjælp her har større Værdi, og at en Lettelse her kan være nødvendig for at hjælpe et nødstedt Erhverv. I det hele betyder jo disse Lovforslag om Lettelse af Ejendomsskatten til Staten for alle Skatteydere og af den kommunale Ejendomsskat for Skatteydere udenfor København og udenfor Købstæderne en meget betydelig Skattegave til store og maaske aldeles ikke kriseramte Kredse udenfor Landbruget, Villaejere og mange andre. Naar man nævner Landbrugskrisen sammen med de foreliggende Lovforslag, er der vel netop Grund til at rejse det Spørgsmaal, om Landbrugskrisen og i det hele taget de kriseagtige Forhold, som Samfundet for Øjeblikket er inde i, giver nogen Grund til nu og i al Fremtid at lette Ejendomsskatterne for Villaejere i Københavns Omegn og Landet over. Mit Parti har før hævdet det rimelige i en Beskatning af Luksusboliger; fra anden Side, hvor man ellers er saa stærk i at tale om Luksusbeskatning, formindsker man, nu Beskatningen af de kostbare Luksusboliger og lægger den derved opstaaede Skattebyrde over paa andre, som maaske har meget vanskeligere ved at bære den. Ved denne Handlemaade kan jeg ikke tro man har de landkommunale Raad — Amdsraad og Sogneraad — med sig.

Hvad Amdsraadene angaar, er det en Kendsgerning, at de ikke nær har udnyttet § 50 i Landkommunalloven fuldt ud. For 1931—32 var Amternes Skattebehov 28,211 Mill. Kr. — idet jeg ser bort fra de sønderjydske Amter, de har jo deres særlige Regler. Af disse 28,2 Mill. Kr. kunde Amdsraadene have nøjedes med at tage 18,8 Mill. Kr. som amtskommunale Ejendomsskatter og ifølge § 50 have ladet Kommunerne tilvejebringe de 9,4 Mill. Kr. Men de udskrev som Amtsskatter ikke 18,8 Mill. Kr., men 22 Mill. Kr., det vil sige, de tog i Ejendomsskatter 3,2 Millioner eller godt $\frac{1}{6}$ mere, end de behøvede ifølge den gældende Lovgivning. Der var 4 Amter — Holbæk, Maribo, Odense og Ringkøbing Amter —, der udskrev hele deres Behov som Ejendomsskat. Tilsammen udskrev Amterne altsaa paa Sognekommunerne kun $\frac{2}{3}$ af det Beløb, de havde Ret til at tage. Det viser, at Amternes Praksis ikke er

nogen god Baggrund for de forelagte Lovforslag.

Sogneraadenes Stilling er det lige saa lidt. Hvert fjerde Aar har Sogneraadene — med Amdsraadenes Stadfæstelse — Mulighed for at bestemme, om der i Kommunen for de kommende 4 Aar skal tages en større Del af Skatten paa Indkomst og mindre paa Ejendommene end hidtil eller omvendt. Efter den vedholdende Voldsomhed, hvormed Venstre og det konservative Folkeparti gennem flere Aar paa Rigsdagen, paa Møder og i Pressen har angrebet Ejendomsskatterne, kunde man vente, at Sogneraadene, hvor disse to Partier næsten alle Vegne har Flertallet, i udpræget Grad havde tvunget Ejendomsskatterne nedefter, men det er jo kommet ganske anderledes. Venstres og de Konservatives Rigsdagspolitik og Avispropaganda er blevet grundigt underkendt af den kommunale Sagkundskab, de to Partier raader over i Sogneraadene. Af 1 304 Landkommuner har de 1 154 fortsat i det gamle Spor og fordelt Skatten paa Ejendom og Indkomst ganske som før, 56 tager endda en større Part som Ejendomsskat end i de svundne 4 Aar, og kun 94 Kommuner har lettet Ejendomsskatten i Forhold til den personlige Skat. 1 210 Sogneraad har saaledes givet Udtryk for den Tankegang, at Venstres og de Konservatives Skatteteorier kan være, som de vil, men i deres Kommuner skal de ikke anvendes, i hvert Fald ikke i deres Sogneraadstid. Saa godt er disse Partier rejst, naar det gælder Tilslutning fra deres kommunale Sagkundskab Landet over. Lad mig tilføje, at den samlede Skat for disse 1 304 Kommuner var 104,5 Mill. Kr., og deraf var Personsskatter 58,7 Mill. Kr. og Ejendomsskatter 45,9 Mill. Kr. Lad mig endvidere tilføje, at den samlede Lettelse af disse Ejendomsskatter ved hele denne Omlægning udgjorde 259 000 Kr. hele Landet over. Det vil altsaa sige, at af omtrent 104—105 Mill. Kr. finder der en Forskydning paa $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Sted til Gunst for Ejendomsbeskatningen.

Maa jeg endvidere i denne Forbindelse gøre opmærksom paa et andet Forhold vedrørende Ejendomsskatterne, hvor Kommunalbestyrelserne ogsaa kan gribe ind. Der gives, som bekendt, i Ejendomsskylden et skattefrit Bygningsfradrag paa mindst 3 000 Kr. Dette Fradrag kan Sogneraadet forhøje indtil højst 5 000 Kr. For de 4 Aar fra 1931 har 75 Sogneraad foretaget en Forhøjelse i det skattefrie Fradrag, medens 43 Sogneraad har gjort Fradraget